

Saarelaisten Sukuseura ry

Y-tunnus 1867 887 - 2

HALLITUS TOIMIKAUDELLE 2012–2015

■ **Olavi Saarelainen**, (puheenjohtaja) Petterin (1705) sukuhaara. Opintie 1 B, 77700 RAUTALAMPI.

Puh. 0400 718 563. olavi.saarelainen@pp.inet.fi

■ **Heikki Saarelainen**, (varapuheenjohtaja, rahastonhoitaja, jäsenrekisteriasiat) Tuorilaisten sukuhaara, Vanha Ingaksentie 4 A, 02940 ESPOO.

Puh. 0500 308 853, heikki.saarelainen@metropolia.fi

■ **Kalevi Saarelainen**, (sihteeri) Eskilin (1702) sukuhaara, Ruonasalmentie 10 b, 00830 HELSINKI, puh. 0400 467 003, kalevi.saarelainen@herdesign.fi

■ **Seppo Saarelainen**, (kunniapuheenjohtaja) Petterin (1705) sukuhaaraa. Rönöntie 15 C 13, 70100 KUOPIO. seppo.saarelainen@betonimestarit.fi

■ **Leea Hiltunen**, Tapanin (1693) sukuhaaraa. Koivulankatu 15 J, 2600 RAUMA, Puh. 050 402 1892.

leea.hiltunen@dnainternet.net

■ **Olavi Martikainen**, Petterin (1705) ja Petterin (1699) sukuhaara, Ulappasaarentie 2 C 62, 00980 HELSINKI, Puh. 040 543 9764.

olavi.j.martikainen@gmail.com

■ **Raimo Saarelainen**, Tuorilaisten sukuhaara. Hofinkatu 9, 80140 JOENSUU. Puh. 050 563 2180.

raimojk.saarelainen@gmail.com

■ **Veijo Saarelainen**, Petterin (1705) sukuhaara. Porkkatie 7 C 16, 80230 JOENSUU.

Puh. 0400 913 585. veijo.saarelainen@wippies.fi

■ **Osmo Turunen**, Maunon (1681) sukuhaaraa. Herralanniemi 9 A, 81850 MÄTÄSVAARA.

Puh. 040 742 8919. osmoturunen@hotmail.com

■ **Marjatta Törhönen**, Maunon (1681) sukuhaaraa, Koulukatu 7, 75500 NURMES. Puh. 040 829 4819. marjatta.torhonen@gmail.com

■ **Heli Unkuri**, Maunon (1681) sukuhaaraa. HELSINKI, kosanen@hotmail.com

TOIMINNANTARKASTAJAT

■ **Pirkko Saarelainen**, Kauppatori 7, 75500 NURMES. Puh.0400 196 6192

■ **Pertti P.J. Saarelainen**, Nuijapolku 2 A 11, 01650 VANTAA. Puh. 050 414 7485

VARALLA:

■ **Johannes Salminen**, Suurpäänkatu 13 C 37,20610 TURKU. Puh. 050 5659 0622

■ **Anna-Leena Pylkkönen**, Urheilukatu 25 B 14, 81700 LIEKSA. Puh. 0400 828 611

Tässä numerossa mm.:

- Puheenjohtajan kynästä
- Sukuseuran toimintakertomus 2013
- Piilosilla Inkerinmaan Saarelaisten kanssa
- Sukujuhla 2015 Kuopiossa
- Hallituksen uusi jäsen esittäytyy – Osmo Turunen
- Sukukorut ja – julkaisut
- Muistithan vuoden 2014 jäsenmaksun?

Saarelaisten Sukuseura ry:n tiedotuslehti

Saarelaisten Sanomat 1/2014

Ilmestyy 1-3 kertaa vuodessa

Päätoimittaja: Olavi Saarelainen

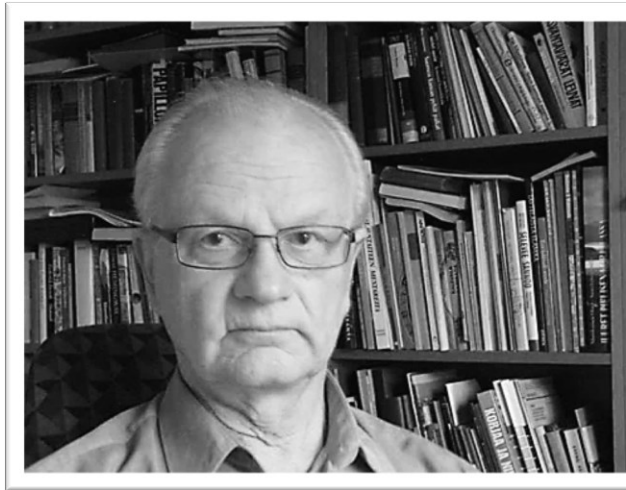
Toimitus ja taitto: Marjatta Törhönen

Logo: Ilpo Jokinen

Paino: Kopijyvä, Joensuu

Painos noin 370

ISSN 2342-2289

SUKUSEURAN HALLITUS KOKOONTUI JOENSUUSSA

Sukuseuran hallitus kokoontui lauantaina 15.3.2014 Joensuussa. Kokous sujui lupsakkaasti niin kuin aina ennenkin. Toimintakertomus ja tilinpäätös käsiteltiin ja niiden perusteella arvioitiin viime vuoden toimintaa.

Kesäristeily ”Seilataan Pielisellä” oli onnistunut tapahtuma ja osoitti sen, että tällaisia jäsentapahtumia todella tarvitaan sukukokousten ja sukujuhlien lisäksi. Mitäpä, jos järjestettäisiin pikkujouluristeily Itämerellä?

Sukuseuran jäsenmäärä oli vuoden 2013 lopussa 535, josta ainajäseniä oli 114. Jäsenmaksuja kertyi kuitenkin vain 1777 euroa, joten suurin osa vuosijäsenistä oli unohtanut jäsenmaksun maksamisen. Jäsenmaksu kannattaa kuitenkin maksaa, jotta jäsenlehti Saarelaisten Sanomat tipahtaa edelleenkin postiluukusta.

Seuran talous on kohtuullisen hyvällä mallilla. Pankkitilillä oli vuoden lopussa euroja 9 378, ja näillä euroilla pystytään kustantamaan jäsenlehden julkaiseminen ja sekä seuran muut juoksevat menot.

Olavi Martikaisen toimittama kuvateos Saarelaisten suvusta on hyvällä alulla ja se julkaistaan seuraavien sukupäivien yhteydessä.

Merkittävin asia hallituksen kokouksessa oli seuraavan sukukokouksen ja sukujuhlan aika ja paikka.

Hallitus päätti, että kuudennet sukupäivät järjestetään lauantaina 25.7.2015 Peräniemen kasinolla Kuopiossa.

Harkittavana oli myös Metsäkartano Rautavaaralla, mutta se paikka hylättiin sillä perusteella, että sinne ei ole mahdollista päästä julkisilla kulkuneuvoilla.

Saarelaisten sukuseura on toiminut nyt jo 14 vuotta. Tänä aikana on järjestetty viidet sukupäivät, tutkittu sukua ja julkaistu kaksi sukukirjaa sekä yksi tarinakirja. Saarelaisten Sanomia on julkaistu vuosittain. Tämä kaikki on vaatinut paljon työtä, mutta se on antanut tekijöilleen myös tyydytystä ja aitoa tekemisen iloa. Erityisen iloinen olen siitä, että nämä vuodet julkaisuineen ja erilaisine tapaamisineen ovat yhdistäneet sukuun kuuluvia. Usein on ollut ilo nähdä, kun tähän saakka toisilleen täysin tuntemattomat suvun jäsenet ovat löytäneet uusia sukulaisia. Henkilökohtaisesti olen onnellinen siitä, että olen saanut olla mukana kaikessa tässä.

Hyvää kesää kaikille Saarelaisille! Nautitaan täysin rinnoin Suomen kauniista kesästä.

Olavi Saarelainen
puheenjohtaja

Sukuseuran toimintakertomus vuodelta 2013

Hallitus

Hallituksella oli toimintakaudellaan kaksi kokousta: ensimmäinen pidettiin 16.3.2013 Helsingissä Kalevi ja Liisa Saarelaisen kotona ja toinen 24.8.2013 ravintola Puustellissa, Lieksassa sukuseuran kesäretken yhteydessä.

Työryhmät

Viestintätyöryhmä

Viestintäryhmän jäseninä olivat: Marjatta Törhönen, pj, Olavi Martikainen 24.8.2013 alkaen, Kalevi Saarelainen ja Heli Unkuri. Saarelaisen Sanomia toimitettiin kaksi numeroa Marjatta Törhösen toimesta hallituksen kevätkokouksessa linjaamalla pohjalta. Myös painotaloa haluttiin vaihtaa ja saatujen tarjousten perusteella lehden painatuksesta jatkossa huolehti nurmeslainen PunaMustat- yhtiö.

Sukuseuran kotisivut

Sukuseura sai pyydetyn tarjouksen kuopiolaiselta media-alan Viestitär Ky- yritykseltä uusien kotisivujen toteutuksesta. Tarjous käsitti kaksi vaihtoehtoista tapaa toteuttaa sivusto. Hallitus päätyi vaihtoehtoon: Webhotellin Bronzepalvelumalliin, jolloin sivusto on päivitettävissä omatoimisesti tai ostettavissa palveluna. Palvelukustannukset ovat alkaen 33,27 euroa/ vuosi. Viestittäreltä tilattiin sivujen suunnittelu, toteutus ja tietojen siirto palvelimelle. Viestitär huolehti myös päivityksen kirjallisista ohjeista. Kotisivujen toteutus oli hinnoiteltu 200 euroa perushintana ja 20 euroa sivulta, jolloin kokonaishinta toteutuksesta maksoi 843,20 euroa.

Rekisteriselosteet

Hallitus hyväksyi 24.8.2013 puheenjohtajan päivittämän jäsenrekisteriselosteen ja sihteerin päivittämän sukuseuran sukututkimusrekisteriselosteen. Selosteet laitettiin seuran kotisivulle.

Sukuseuran viestintästrategia

Hallitus hyväksyi kokouksessaan 24.8.2013 sihteerin valmisteleman ehdotuksen sukuseuran viestintästrategiaksi.

Sukututkimustyöryhmä

Sukututkimustyöryhmän jäseninä olivat: Olavi Martikainen, pj, Veijo Saarelainen ja Osmo Turunen.

Sukuseuran kuvakirja

Olavi Martikainen on ylläpitänyt seuran kuvaarkistoa, johon 16.3.2013 mennessä oli jo toimitettu 424 kuvaa. Eräistä sukuhaaroista joudutaan vielä hankkimaan lisää kuvia. Hallitus päätti nimetä kuvakirjan toimituskuntaan Olavi Martikaisen lisäksi Kalevi Saarelaisen. Kirja on tavoitteena julkistaa seuraavilla sukupäivillä vuonna 2015.

Sukututkimus

Olavi Martikainen jatkaa suvun tutkimusta. Hallitus antoi hänelle valtuudet materiaalin hankintaan Kansallisarkistosta. Kohtuulliset kustannukset seura maksaa.

Ohjelmatyöryhmä

Työryhmän jäseninä olivat: Olavi Saarelainen, pj, Leea Hiltunen, Heikki Saarelainen ja Raimo Saarelainen.

Työryhmä otti tavoitteeksi toteuttaa kesän 2013 suvun kesäretki Pieliselle.

”SEILATAAN PIELISELLÄ” – Saarelaisten sukuseuran risteily toteutui puheenjohtajan hyvän suunnittelun tuloksena 24.8.2013. Lieksan satamaan kokoontui 70 sukuseuralaista ja heidän ystäväänsä Pielis-Laivat Oy:n autolautalle. Risteilyohjelma oli kiinnostava, Männikkölän Pirtin loihtima lounas oli maittava sekä sukuseuran puheenjohtaja Olavi Saarelaisen erinomainen juhlapuhe kiinnosti kaikkia.

Risteilyn jälkeen siirryttiin Pielisen museoon, joka on Suomen toiseksi suurin ulkomuseo.

Museossa oli karjalaisuus ja itäsuomalaisuus esillä hyvin lukuisissa rakennuksissa ja piha-piireissä sekä myös näyttelyn esineistössä. Saimme myös erinomaisen esittelyn museon toiminnasta. Tilaisuus päättyi yhteiseen kahvihetkeen museon kahvilassa ja suvun jäsenet poistuivat tyytyväisinä kotimatkalleen.

Jäsenistö

Seuran jäsenmäärä on kehittynyt suotuisasti seuran perustamisesta lähtien. Vuoden 2013 lopussa jäseniä oli 535, ja näistä oli ainaisjäseniä 114. Lisäksi seuralla on yksi kunniajäsen ja yksi kunnia-puheenjohtaja.

Seuran jäsenmaksu oli 12 € vuodessa. Ainaisjäsenmaksu oli 120 €. Jäsenmaksutuotot vuonna 2013 olivat 1 777 euroa.

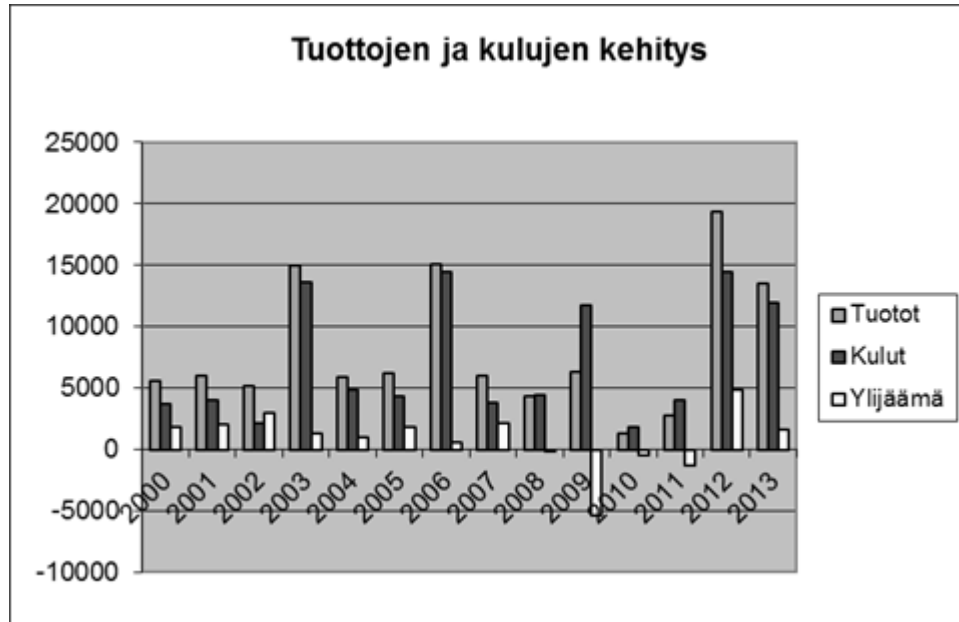
Jäsenmäärän kehitys 2000 -2013

Vuosi	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Jäseniä	188	189	247	287	403	379	431	432	446	506	517	519	527	535

Seuran talous

Tilivuoden kulut olivat yhteensä 11 946 euroa ja tuotot 13 561 euroa, joten ylijäämäksi jäi 1 615 euroa. Suurimpia tuloeriä olivat sukukirjan myynti 4 215 euroa, sukukorujen myynti 4 094 euroa ja kesäretki 3 450 euroa. Sukututkimukseen ei käytetty vuonna 2013 seuran varoja ollenkaan.

Tuottojen ja kulujen kehitys 2000 – 2013

Teksti ja kuvat:

Kalevi Saarelainen
sihteeri

☺ Olethan muistanut maksaa jäsenmaksusi?		
✂ Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	KUOPION OSUUSPANKKI 560005-2253652	TILISIIRTO GIRERING ☐ Jäsenmaksu 2014 (12,00 €/hlö) ☐ Ainaisjäsenmaksu (120,00 €/hlö)
Saaja Mottagare	Saarelaisen Sukuseura ry	
TILISIIRTO GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress Allekirjoitus Underskrift	Jäseneksi liittyvän yhteystiedot (lehden postitusosoite): Nimi: _____ Osoite: _____	
Tililtä nro Från konto nr		Euro
IBA FI46 56000520253652		BIC OKOY FIHH

Piilosilla Inkerinmaan Saarelaiten kanssa

Tämä tarina on kovin minäkeskeinen. Se johtuu tietämättömydestäni. Saarelaisia etsiessäni olen löytänyt heitä kummallisista paikoista. Osa on Suomessakin ihan eri sukua, vaikka sukunimi on sama Saarelainen. Autonomian aikana ja jo ennen sitä Saarelaisia on elänyt Pietarissa, Karjalan kannaksella ja Suomenlahden eteläpuolella enimmäkseen nimellä Sarelain. Heidän löytämisensä ja tunnistamisensa on ollut kiinnostavaa piiloleikkiä. Myös sattumalla on ollut osansa. Johdonmukaisemminkin olisin voinut leikkiä.

● Ketkä ihmeen inkeriläiset?

Ollessani Lieksan yhteislyseon 2. luokalla luokkakaveri **Paavo Hutilainen** oli eräänä päivänä mukavan riehakkaalla ja hyvällä tuulella, otti minua hipaksi, hyppeli selkääni, ratsasti minulla ja pyysi minua tekemään samoin. Seuraavana päivänä kuulin: - Hutilaiset ovat lähteneet yön aikana Ruotsiin, ovat inkeriläisiä. Vuosia myöhemmin kuulin, että Paavo Hutilaisesta oli tullut Ruotsin pesäpallon lyöjäkuningas. Olisi mukavaa tavata Paavo tässä iässä vuosien jälkeen.

Samoihin aikoihin 1940-luvun lopulla kuulin, että enollani Kontiolahdella renkinä ollut **Mikko Nykänen** oli hirttänyt itsensä. Pelkäsi tulevansa luovutetuksi Venäjälle. Mikon sanottiin olleen inkeriläinen.

Kului nelisenkymmentä vuotta. Olin palannut koulutoimen hallinnosta opettajaksi pienelle Mäntsälän Kaanaan koululle pedagogista kutsusta täynnä ja perustanut koulukokeilun. Varmaan siitä syystä koululle tupsahti eräänä päivänä Viron maakuntien koulumiehiä ja – naisia. Opetuksen esittelyn lopulla nainen joukosta kysyi oppilailta hyvällä suomen kielellä:

- Haluatteko ystäväkoulun Virosta? johon oppilaat: - Jooo!
- Mitäs opettaja tähän sanoo?
- Mitäpä tähän on lisäämistä.

Opin Viroon matkattuamme tietämään, että **Elma Tomson** oli Viljandin maakunnan alkeisopetuksen neuvos ja syntyperältään inkeriläinen.

● Tietämys Inkeristä alkoi valjeta

Sukututkimus ja siinä Saarelaiset panivat aukomaan portteja. Silloisen Käkisalmen läänin ja Inkerinmaan sivut 1600-luvulta ja myös 1700-luvulta paljastivat, että Inkerinmaalla on elänyt myös Saarelaisia, oikeastaan sukunimellä Sarelainen. Samoin heitä on Pietarin Pyhän Marian seurakunnan kirkonkirjoissa. Inkeri on ollut yli 200 kilometriä pitkä alue Suomenlahden perukassa, Virosta Laatokkaan. Karjalan kannaksella se on ulottunut Rajajokeen asti. Sen keskuspaikkaan on rakennettu Pietari.

● Saarelaisia etsimässä

Varmaan vuoden 2003 väestörekisteritiedoista löysin Ilomantsista **Armida Mutasen**, omaa sukua Saarelaisen. Menin käymään Armidan ja miehensä **Pekan** luona. Armida kertoi, miten ukki **Abraham** ja mummi **Maria** olivat asuneet lapsineen Aution kylässä, 10 kilometrin päässä Pietarhovista, tsaarin kesäpalatsista, ja vieneet usein maataloustuotteita Pietarhoviin. Kerran Armidan isä Juho oli ollut mummon mukana ja kun tsaari Nikolai vilkutti kansalle, Juho vilkutti vastaan.

Pekka Mutanen kertoi, miten kansakoulunopettajaksi koulun käynyt **Juho Saarelainen** oli lähettänyt kirjoituksen paikalliseen Petroskoin lehteen. Siinä Juho kertoi nähneensä kolme tsaaria: tsaari Nikolain, tsaari Leninin ja tsaari Stalinin. Kirjoitusta ei lehdessä julkaistu. Juhon puhelinteluihin vastattiin venytellen: - Myöhemmin, myöhemmin. Kyllästyksen jälkeen kerrottiin, että kirjoitus oli hävinnyt. Kun Pekka Mutanen tuli lehden päätoimittajaksi, kirjoitus löytyi pomon pöytälaatikosta.

Maria Saarelaisen hauta Tarton hautausmaalla. Sanottiin, että lapsi on haudattu äidin syliin (lapsi kuoli ja arkku haudattiin äidin arkun yläpuolelle). Kuva: Olavi Martikainen

Juho Saarelaisen perheen tie kulki Aution kylästä Rukajärven, Leningradin ja Kuolan niemimaan kautta Viroon, josta sotaa pakoon Suomeen. Virolaisten pakkoluovutuksen kautta perhe vietiin junalla luvatus Pietarin ohi kauas Tveriin. Sieltä Juho vei perheen umpi-vankkureissa salaa Viroon. Juhon vanhemmat Abraham ja Maria kävivät Siperiassa. Olen käynyt Marian haudalla Tartossa ja Armidan tädin **Lempin** luona Petroskoissa.

● **Petroskoissa uusia Saarelaisia (inkeriläisiä), arkistoja, tarinoita**

Sukututkijajästävä **Martti Tahvanainen** houkutteli minut mukaansa Petroskoihin, oli ti-lannut sukutietoja Petroskoin kansallisarkis-ton auttavasti suomea puhuvalta apulaisjohta-jalta. Sen tiimoilta minäkin olisin vastoin sääntöjä päässyt etsimään Itä-Karjalassa asu-neita ihmisiä salin puolelle ilman ennakkova-rausta. Tähän en ollut varautunut.

Sen sijaan olin varautunut kutsumaan asun-tooni Saarelaisia, joita olin puhelinluettelosta löytänyt. Tapasin mm. rouva Saarelaisen, joka oli karkotettu Inkerin alueelta Siperiaan. Oli sitten elänyt alkoholisoituneen miehensä kanssa Irkutskissa ja paennut sieltä poikansa kanssa Petroskoihin.

Paikallinen sukututkija **Rudolf Toivonen** (johon olin tutustunut Suomen Valamossa) esitteli minulle paikallisia arkistoja. Niitä oli-kin useita aina KGB:n arkistoa myöten. Sinne oli kuulema sisällepääsy mahdollinen. Aina-kin sosiaalitoimen arkistolla oli sellainen ”vi-ka”, että tieto kerrallaan olisi luovutettu mak-sua vastaan, jos olisi osannut ensin pyytää. Tapasin vielä yhden Saarelaisen, Armidan tädin Lempin, jolle jouduin lahjoittamaan ”Saarelaisten Tarinan” vapaakappaleen. Kes-ken lukemisen paikalle tuli yllättäen Armida poikansa kanssa. Halattiin.

Rudolf Toivoselta olin saanut uuden osoitteen, pietarilaisen sukututkijan ja kielten opettaja **Elina Smirnovan**. Hänen kanssaan vaihdimme myöhemmin sähköposteja, mutta yhteydenpito lopahti aavistelemiini rahallisiin esteisiin. Viimeinen posti oli joulukortti.

Sensijaan Inkerin silloisen papin välityksellä sain myöhemmin yhteyden pietarilaiseen tutkijaan **Aleksei Krjukoviin**. Hänen kanssaan keskustelu oli kielen puolesta helppoa. Sähköposti vaihtui suomeksi, sillä Aleksei oli inkeriläinen. Kanssakäyminen oli jopa hauskaa. (Kuva: Näytteitä kirjeenvaihdosta)

● Onko Venäjän presidentti Vladimir Putin suomensukuista sukujuurta?

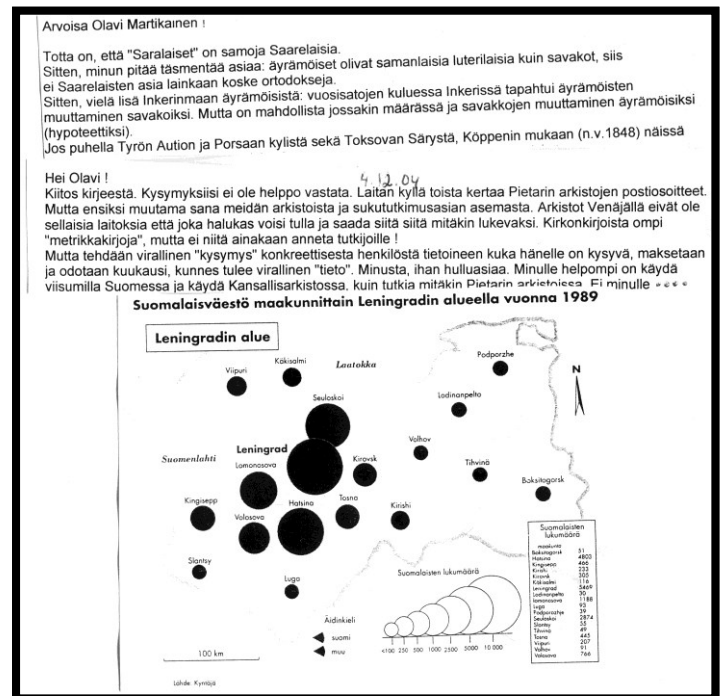
Suomessa kävi lokakuussa 2000 Tverin alueen varakuvernööri **Anatoli Nikolajevitsh Golovkin** ja kertoi Tverin karjalaisten ystävä-yhdistyksen puheenjohtaja **Erkki Hatakalle**, että Venäjän nykyisen presidentin sukujuuret ovat, ainakin osittain, Tverin Karjalassa. Vanhempi väki Turginovan kylässä muistaa edelleen Putinin vanhemmat, ja sukujuuret kertovat esi-isien asuneen seudulla aina 1730-luvulta asti. Vasta noin 1936 – 1937 Putinin vanhemmat olisivat muuttaneet Leningradiin. Onko Venäjällä siis suomalais-ugrilaista sukuperää oleva presidentti! Mielenkiintoista.

● Mitä jäi käteen Inkerin Saarelaisista?

Ei mitään. Saipahan selvittää, ketä inkeriläiset ovat? Saarelaisia on asunut Inkerissä ja asuu vieläkin, vähän hajotetummin. Sain keskustella mielenkiintoisten uusien ihmisten kanssa. Mutta sukupolvien ketjua Oulusta Pieliselle tulleiden Saarelaiden ja Inkerinmaan Saarelaiden välille en voi osoittaa. Jonkun se on mahdollista saada aikaan.

Yhteenvetona voi sanoa, että 1617 Stolbovan rauhassa Inkerinmaan alue siirtyi Ruotsi-Suomelle. Kuningas Kustaa II Adolf halusi tehdä valtakunnan itäisimmästä maakunnasta luterilaisen puskurin slaavilaisuutta vastaan. Parhaat viljelysmaat läänitettiin Ruotsin aate-

listolle, tarvittiin vain viljelijöitä. Lähtijöille luvattiin verovapaita vuosia. Väkeä siirtyi eniten Karjalan kannakselta ja Savosta. Ruotsin vallan loppuvuosina suomalainen väestö oli kasvanut noin 70 000 henkeen.

Inkerin evankelisluterilaiseen kirkkoon kuului vuonna 1921 yhteensä 32 seurakuntaa. Ihmiset niissä puhuivat suomea. Taitaa olla tilanne nyt muuttunut. Mainittakoon vielä, että Inkerin seurakuntien vanhat kirkonkirjakopiot ovat mormonien arkistossa Helsingin Etelä-Haagassa, ei kansallisarkistossa niin kuin Suomen seurakuntien.

Olavi Martikainen

- Lähteitä:** Inkeriläisten sivistyssäätiö, Inkerin suomalaisten historia
Nevalainen, Pekka: Rautaa Inkerin rajoilla
Nevalainen, Pekka; Sihvo, Hannes: Inkeri: historia, kansa, kulttuuri
Rajainen, Maija: Luterilaisuus Venäjän valtiokan alaisena
Saressalo Lassi, Inkeri: kertomus Inkerin kansoista ja kulttuureista
Google, hakusanalla: Inkeri

SEURAAVAT SUKUPÄIVÄT KUOPIOSSA

Seuraavien Saarelaisten sukupäivien järjestelyt ovat parhaillaan käynnissä. Seuran hallitus päätti 15.3.2014 pitämässään kokouksessa, että kuudennet sukupäivät järjestetään **lauantaina 25.7.2015 Peräniemen kasinolla Kuopiossa.**

Peräniemen kasino sijaitsee Kuopion keskustan tuntumassa, Väinöläniemen kärjessä, Kallaveden rannalla. Nykyinen puurakenteinen kasino valmistui vuonna 1902, ja sen suunnitteli arkkitehti **J. Eskil Hindersson**. Vuonna 1971 rakennusta laajennettiin arkkitehti **Kaj Michaelin** piirustusten mukaan. Kasino sai silloin nykyisen asunsa. Lounastarjoilusta ja kokoukahveista huolehtii kuopiolainen Ravintolamestarit Oy, joka on vuokrannut kasinon 1.4.2014 alkaen.

Sukupäivien ohjelmaan kuuluu tällä kertaa 3 tunnin risteily Kallavedellä. Risteilyaluksena on Koski-Laiva Oy:n omistama m/s Osmo. Alus ei ehkä ole mikään sisävesien kaunotar ulkoasultaan, mutta siihen mahtuu 250 matkustajaa ja siinä on yhtenäinen, suuri ravintolatila. Aluksen on rakentanut vuonna 1904 Lehtoniemen Konepaja Oy. Alus on toiminut Halltex-tuotteiden kiertävänä esittelylaivana sekä ravintolalaivana Kuopionlahdella vuosina 1969 -1973. Nykyinen omistaja teetti aluksessa suuren kunnostustyön ennen kuin se aloitti risteilyliikenteen kesällä 2000.

Sukupäivien ohjelma valmistuu tämän vuoden loppuun mennessä ja sukupäivistä tiedotetaan Seuraavissa Saarelaisten Sanomissa sekä sukuseuran internetsivuilla.

Olavi Saarelainen

Kirjoita Saarelaisten Sanomiin!

Kirjoita muisteluita, ilmoita merkkipäivistä, lähetä kuvia nykyisistä ja menneistä juhlista, kerro uusista suvun jäsenistä ja sukuseuran liittyneistä uusista Saarelaisista. Jaa muistosi menneistä ja nykyisistä tapahtumista sukuseuralaisten kanssa. Toimitus pidättää oikeuden tarvittaessa hiukan editoida tekstejä. Ilmoita sekä tekstien että kuvien tekijät. Älä lähetä ilman lupaa tekijänoikeuksien alaista materiaalia. Liitä mukaan yhteystietosi, jos käytät nimimerkkiä. Nimetöntä aineistoa ei julkaista

Lähetä aineisto mieluiten sähköpostilla: olavi.saarelainen@pp.inet.fi; marjatta.torhonen@gmail.com

Hallituksen jäsen esittäytyy –

Osmo Turunen

Lämpimän heinäkuun 29, päivänä syntyi Varpasessa maanviljelijä **Juho Turusen** pojalle **Aarnelle** ja maanviljelijä **Petter Saarelaisen** tyttäreille **Hiljalle** poika, jolle varta vasten Lieksasta haettu Pielisjärven seurakunnan pastori **Lauri Vuorikoski** antoi kasteessa nimen **Osmo Olavi**. Silloin elettiin vuotta 1946 ja sen on kerrottu olleen erinomainen lakkavuosi niillä seutuvilla.

Poika sai kasvaa turvallisessa maalaisympäristössä, kävi koulunsa ja varttui nuorukaiseksi.

Aikanaan kutsui armeija palvelukseensa. Kainuun prikaatissa vierähtikin melkein vuosi, ja sen jälkeen vielä hiukan kaupallista koulutusta.

Kirjaimellisesti koulun penkiltä kävi kutsu tulla tutustumaan silloisen Valtion Rautateiden toimintaan ja mahdolliseen työpaikkaan Poika läksi uteliai mielin, tutustui, katseli ja kiinnostui. Ja niin vain kävi, että rautainen tie otti kyytiinsä kuljetellen mukanaan kahdentoista aseman kautta liki neljäkymmenen vuoden ajan.

Nuorelle miehelle ei riittänyt pelkästään tutustuminen rautateihin. Hän tutustui myös nuoreen ja nättiin pankkineitoseen, **Mirjaan**. Tämä johti siihen, että nuorenparin nähtiin seisovan Viekin kirkon alttarilla ja kuuntelevan totisena rovasti **Jussi Rannan** väkevää puhetta. Rovastin puheet pitivät edelleenkin, 45 avioliittovuoden jälkeen.

He saivat kaksi tytärtä, ensin **Anun** ja sitten **Sannan**. Molemmat ovat jo omilla teillään. Anu tekee tiedettä tutkijan kammiossaan Kuopiossa. Sanna työskentelee kirjastoalalla Joensuun kaupungilla.

Kun työelämän kiireet ovat nyt jääneet, on aikaa tehdä omia töitä ja harrastaa. Mirjan aika kuluu puutarhan parissa kesäisin, onhan hän kahden kasvihuoneen loukussa. Myös vapaaehtoistyö seurakunnan ym. piirissä kiinnostaa häntä kovin. Kuitenkin hänen rakkain harrastuksensa on kaikenlaiset käsityöt. Onpa helsinkiläisen Lumikoiran untuvanpehmeä karvakin punoutunut langaksi Mirjan rukissa, jonka unettavaa hyrinää saa usein kuulla iltaisin tuvassa.

Osmo on toimijana mukana monessa yleishyödyllisessä yhdistyksessä.

Oman kylän toiminnassa mukana oleminen on tietysti tärkeintä. Vapaaehtoinen maanpuolustustyö reserviläistoimintana on ollut lähellä hänen sydäntään kymmeniä vuosia. Myös Lions-toiminnan hän kokee mielekkääksi. Lautamiesvuodet Pohjois-Karjalan käräjäoikeudessa olivat myös mieleen painuva ajanjakso.

Eikä tässä vielä kaikki. On Mirjalla ja Osmolla yhteisiäkin harrastuksia, joista ainakin tämä kannattaa mainita. On sanottu, että ihminen voi harrastaa kaikkea, paitsi kansantansseja. Ja jos on aivan pakko, niin sitäkin voi kokeilla kerran. Tätä sanontaa uhmaten he ovat olleet koukussa kansantanssiin vuosia lieksalaisryhmän kanssa. Tänä kesänä on yhteinen juhla ja esiintyminen juhannuksen alla Ivalossa.

Mitä aikaa kaikelta edellä mainitulta ja mainitsemattomalta touhulta jää, sen täyttää lukeminen, mikä on ollut Osmon koko elämän kestänyt harrastus ja tapa.

Sattumien kautta Osmo tutustui muutama vuosi sitten Saarelaisten sukuseuraan. Se on havahduttanut pohtimaan sukuaan ja siihen kuulumista.

Tuntuu jotenkin ihmeeltä tämäkin johdattelu: kun Mirja ja Osmo, asuttuaan eri paikoissa, etsiskelivät mieleistään kodin paikkaa, he löysivät koivikkoisen mäen Varpasen kylältä Viekijärven rannalta ja rakensivat talonsa siihen. Vasta myöhemmin selvisi, että he asettuivat elämään esi-isien maille; sillä paikalla oli elellyt Saarelaisten sukua jo ammoisina aikoina.

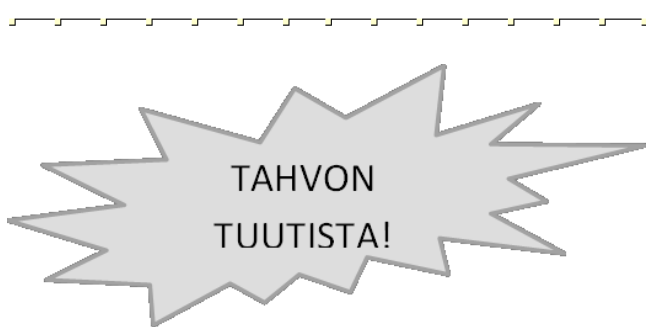
On jotenkin turvallista kuulua tiettyyn joukkoon. On turvallista pidellä monihaaraisten ketjun päästä, jonka toinen pää on jossain historian hämärissä ja toinen pää omassa kädessä. Tuntuu siltä, ettei silloin pääse hevin eksymään, vaikka elämän polut olisivat mutkaisia ja joskus vähän valottomiakin.

Nyt Osmo on kutsuttu sukuseuran hallitukseen. On hienoa päästä seuraamaan hallituksen asiantuntevaa ja arvokasta työskentelyä sukuseuran parhaaksi ja yhteiseksi hyväksi. Toivottavasti hän näin noviisina pystyy omalta osaltaan antamaan edes hiukan itsestään ja tuomaan työpanostaan sukuseuran hyväksi.

Alkavaa kesää toivottaen

Osmo Turunen

Varpasen kylältä, Särkkälän harjulta ja muistokuusen juurilta

Rudolf Holsti, Suomen ulkoministeri 1920-luvulla ja 1930 luvulla.

Holsti tuli Lapinlahden mielisairaalaan tervehtimään ystävänsä, ylilääkäri Fabritiusta. Koska

SAARELAISTEN KUVAKIRJA VALMISTUMASSA

Tuhannen valokuvan raja on suvun kuvakirjaa varten saatujen kuvien osalta saavutettu. Kirjasta teksteineen tulee varmaan 350 – 400 –sivuinen, riippuu myös kirjan sivukoon valinnasta.

Kuvat ovat suvuittain, mutta numerojärjestyksessä on paljon töitä. Kuviin tulee viittaus, mihin sukukirjan tauluun kuva viittaa. Kun kuvatekstien on oltava helppolukuisia, selkeitä ja rakenteessa tietty yhtäläinen juju, tekemistä on vielä runsaasti. Hallituksen jäsen Kalevi Saarelainen oikolukee ja arvioi saannoksiani, mikä on tervetullut apu selkeyden aikaansaamiseksi ja mahdollisten virhelyöntien korjaamiseksi. Olemme sopineet, että teen ensin yhden suvun tekstit ja kuvat valmiiksi ja sitten katsellaan yhdessä. Katselu jää syksyyn.

Aineiston perusteella pystyn kuitenkin tekemään tarjouspyynnöt niin, että syksyllä voimme hallituksen kokouksessa valita kirjapainon.

Kapasiteettiongelmia ei ole, sillä minun on ollut viisasta hankkia kyllin iso ulkoinen kovalevy.

Niin että kyllä se siitä!
Olavi Martikainen

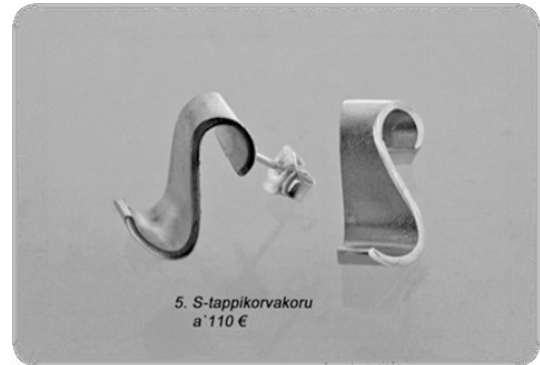
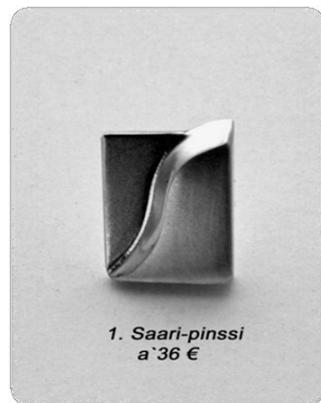
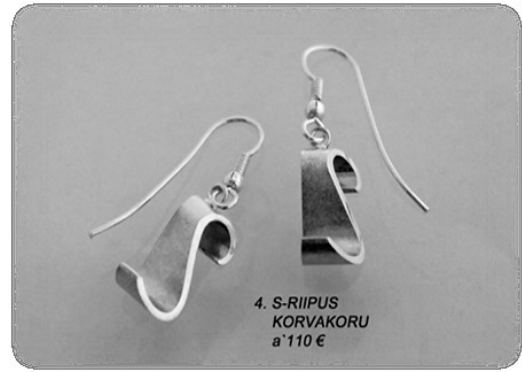
Holsti ei tuntenut taloa, hän kääntyi vastaan tulleen mielisairaanhoidajan puoleen ja tiedusteli professoria. Hoitaja kysyi, kuka vieras oli. Kun Holsti ilmoitti olevansa ulkoministeri, hoitaja teki nopean diagnoosin ja tarttui Holstia päättäväisesti hihasta. Hetken päästä ulkoministeri huomasi olevansa suljetulla osastolla.

Vasta seuraavana aamuna, kun Fabritius oli kuulut uudesta luuloharhaisesta potilaasta, johon vesihoido ja rauhoittavat lääkkeet eivät olleet tehonneet, Holsti pääsi vapaaksi.

Jutun välitti Olavi Saarelainen

SUKUSEURAN KORUT

Sukuseuran nimikkokorut on suunnitellut ja valmistanut korutaiteilija **Heta Anderson** hallituksen hyväksymien mallien pohjalta. Korut valmistetaan sterling-hopeasta käsityönä ja virallisesti leimattuina. Koruja toimitetaan tilauksesta myös keltakullasta työstettyinä.

Sukukoruja voi tilata:

Kalevi Saarelainen,
Ruonasalmentie 10 B, 00830 Helsinki
puh. 0400 467 003
kalevi.saarelainen@herdesign.fi

Saarelaisten sukuseuralla on myös nettisivut

www.saarelaiset.fi

Sivuilla on seuran jäsenille paljon tietoa,
myös salasanan takana.

Se on: eskonlatu

Hallituksen kokouksessa 15.2.14 puheenjohtaja Olavi Saarelainen hauskuutti hallituksen jäseniä ruokarunolla. Tässä osa esityksestä

RUOKARUNO

Mukailtu Kesälahti-Seuran
Huttujuhlassa 8.9.1959
esitetystä
Unto Kupiaisen
hutturunosta

Katson tänne, katson tuonne,
katson kaikelle taholle:

Onpas vatsat vaanimassa,
onpas kärsät kärkkymässä,
Aadan huomaa houkutelut.

Jonniin joutavat joutomiehet,
mahtisuvun mahat kamalat,
suuret syömärit sysätty,
aivan ahmatit valittu
pöydän päähän pöyhötely
Saarelaisten syöminkeihin.

Miehet suhkaa suu vedessä,
naiset kutke kulkun päässä,
kaikilla sama asia

Pankolla pata on tuossa,
tässä vatsat valmihina,
miehet, naiset sen näköiset,
että kyllä kyydin saapi
lounasruoka huikeasti.

Kaikki on tuohon tunkemassa
suut auki sojossa sormin,
aivan kiljuvin kiduksin
ruokakuppinsa kupeella.

Siis jo paisti lautaselle,
lautaselta suun rakohon,
suun raosta kielenpäähän,
kielenpästä kurkunpäähän,
kurkunpästä kaulaa pitkin
joka suolen soukeroihin,
mahalaukun koukeroihin,
jotta naukuvi napamme,
vavahtelee vatsan nahka.

Aukoo Heikki Einonpoika,
vatsamiehistä vakavin,
penkillänsä pöydän päässä
suuren kiljuvan kitansa.

Kurkkii Raimo Saarelainen,
itse istunnon isäntä,
kovana silmä, kuola suussa
kohti valtaista vatia.

Juuttuu julmasti Jouko Olavi
lusikkaan kuin auran kurkeen
Läntöpäivänä kylällä.

Mättää mäskiä Matta,
ahmasuinen ampiainen.

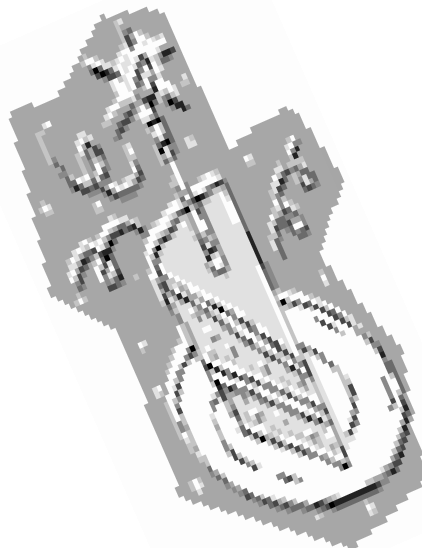
Kaula on pitkä Kalevilla,
Veijolla maha venyvä,
kun on huttu huulen eessä,
kauha kärkkyvä kädessä.

Kova on tohina Turusella,
ahtaa niin kuin ampariinsa
lihapaakkuja padasta
ässä kilvassa jalossa

Kaikki kauhoin kaivelevat,
kellä ketterä lusikka
sormen notkean nokassa,
kellä vallan kourissansa
katepillari-kapusta.

Kaikilla himo kamala
ruuan hurjaksi hukaksi.
Kymmenesti Kalevikin
paiskaa poika, pakana,
paistikuorman huulillensa.

Täss on miestä, täss on naista
Aadan keittiön keitoksella
Saarelaisten suvusta.
Syövät muut, minä sanelen,
mie vain laulan laiha poika.
.... jatkuu

SUKUSEURAN JULKAISUJA

JUURET PIELISEN KARJALASSA –

Saarelaisten Sukukirja 2

Lähtökohtana sukukirjalle on ollut Oulunjoensuu, nykyisestä Oulun Saarelan kaupunginosasta, Pielisen Karjalaan 1600-luvulla tullut Saarelaisten suku. Tiedot on jaettu yhdeksään sukuhaaraan. Jokaisen sukuhaaran jälkeen on aakkosellinen hakemisto, jossa on viittaukset sukutauluun, jossa henkilön tiedot esiintyvät. Yli 800-sivuinen kirja on koottu talkootyönä sukututkijoiden Olavi Martikainen ja Pertti J. Saarelainen toimesta. Kirjan sivukoko on A4. Kirja on erinomainen lähde osien sukulaisten ja sukulaissuhteiden selvittämiseen.

Hinta 50 euroa + postikulut.

SAARELAISTEN TARINA

Kirjan kannessa Esko hiihtää pois kotoaan kohti Pielisjärveä. Taakse jäävät kotikylän savut ja takaa-ajossa näkyvät huovien joukot. Saarelaisen tarinan kertomukset alkavat 1500-luvulta ja päättyvät tähän päivään. Vanhimmat tarinat on luvun alussa yhdistetty Suomen historiaan. Kirjan lopussa kertomusten henkilöt on vielä luettelointi sukuhaaroittain. 320-sivuisen kirjan loppuun on jätetty tilaa myös omalle kertomukselle, jonka kirjan omistava Saarelaisen sukuinen saa kertoa jälkipolvilleen.

Koonnut: Olavi Martikainen.

Hinta 25 euroa + postikulut

EI OIKEUTTA MAASSA SAA...

Kirjassa selvitetään Pohjois-Karjalaan muuttaneiden Saarelaisten sukuhaarojen vaiheita, omistamisia, liikkumista ja ennen muuta elämää 1600-luvun puolivälistä autonomian alkuun vuoteen 1809 asti. Kirjaan on liitetty myös sukutaulut samalta ajalta. Suvun tapahtumat on kytketty säästeliäästi yleisen historian kehikseen.

Kirjan koko: B5, 288 sivua. Väri-valokuvia: 24 kpl ja harmaasävykuvia 19 kpl. Värikarttoja 17 kpl ja harmaasävykarttoja 17 kpl. Mukana on myös monia piirroksia, kaavioita ja taulukoita. Varsinaisia sukutauluja vuosilta 1650–1810 on 60 sivua. Pertti Saarelaisen kokoamat sukutilaluettelot, asuinpaikkakartat ja valokuvat paikallistavat ja täsmentävät Saarelaisten elämää menneillä vuosisadoilla.

Tekijät: Olavi Martikainen ja Pertti J. Saarelainen

Hinta: 30 euroa + postikulut

Sukuseuran julkaisuja voi tiedustella:

Raimo Saarelainen,

puh. 050 563 2180,

E-mail: raimojk.saarelainen@gmail.com

